

Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Łodomeryi wraz z Księstwami Oświęcimskim i Zatorskim, tudzież z Wielkiem Księstwem Krakowskim.

Część XXXIII.

Wydana i rozesłana dnia 2. Czerwca 1852.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Ausschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

XXXIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 2. Juni 1852.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości z dnia 17. Sierpnia 1851 *),

(w Dzienniku praw państwa, część LX., nr. 214, wydana dnia 4. Października 1851),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

dotyczące należności od posagów i innych przenoszeń majątku, wydarzających się z powodu zawarcia ślubów małżeńskich.

W owych kontraktach przedślubnych (intercyzach), w których oblubieńcy nie wyłącznie swoim majątkiem, lub w razie ich małoletności zastępcy ich rozrządzają, lecz kiedy posag, oprawa albo wyprawa ze strony trzeciej osoby przyrzeczoną, lub oddaną jest, należy rozróżnić między tem przyrzeczeniem, lub oddaniem osoby trzeciej, oblubieńcom uczynionej, a między prawami, jakie ci ostatni sobie nawzajem udzielają. Pozycja taryfowa 42 ustaw prowizorycznych z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850 odnosi się tylko do praw co dopiero wspomnianych, nie zaś do zobowiązań, które przyjmują na siebie trzecie osoby z powodu ustanowienia posagu, lub oprawy, wyprawy, lub innego przeniesienia majątku.

Jeżeli osoba trzecia, majątek przenosząca, nie należy do rzędu tych, które ustawami cywilnymi do tego są obowiązane, wówczas takowe przeniesienie majątku podlega wymierzeniu należności od darowizn (pozycja taryfowa 91 B). Jeżeli zaś osoba trzecia na mocy ustaw cywilnych obowiązana jest do będącego w mowie przeniesienia majątku, wówczas wprowadzie z tej przyczyny nie można uważać takowe przeniesienie majątku za darowiznę, wszelako należy takowe uważać za przeniesienie majątku z powodu śmierci, na rachunek tego, do czego spadkobiercy prawni w razie śmierci dawcy prawo mają, ponieważ ustawy cywilne pozwalają, aby takowe datki odciągnąć od części obowiązkowej (*legitima*). Przeto należy od takowych przeniesień majątku pobierać przepisaną w pozycji taryfowej 106 B. należność. Rozumie się atoli samo przez się, iż takowe przeniesienia majątkowe, jeżeli wspomniana należność od nich złożoną została, nie powinny być znowu wciągnięte do puścizny dawcy w celu wymierzenia od nich należności, i że takowe należności wówczas zwrócić wypada, jeżeli majątek dany na posag, lub wyprawę przypadnie na powrót do dawcy, czyto na mocy ustaw, czy też z mocy kontraktu.

F. Krauss m. p.

*) Postanowienia tego rozporządzenia Ministerstwa skarbu obwieszono rozporządzeniem krajowej Dyrekcji skarbu z dnia 17. Września 1851 za l. 41038, wszystkim podrzędnym władzom, urzędom i organom dla wiadomości i stosowania się.

Erlaß des Finanzministeriums im Einverständniße mit dem Justizministerium vom 17. August 1851*),

(im Reichs-Gesetzblatte, LX. Stück, No. 214, ausgegeben am 4. Oktober 1851),

wirksam für alle Kronländer,

über die Gebühr von Heiratsgütern und anderen aus Anlaß ehelicher Verbindung stattfindenden Vermögensübertragungen.

In jenen Ehepacten, in welchen nicht lediglich über das eigene Vermögen der Brautleute von diesen oder, im Falle der Minderjährigkeit, von ihren Vertretern verfügt, sondern ein Heiratsgut, eine Widerlage oder eine Ausstattung vor einer dritten Person zugesichert oder übergeben wird, muß zwischen dieser Zusicherung oder Uebergabe der dritten Person an die Brautleute und den von letzteren sich gegenseitig eingeräumten Rechten unterschieden werden. Die Tarifpost 42 der provisorischen Gesetz vom 9. Februar und 2. August 1850 bezieht sich bloß auf die letztgedachten Rechte nicht aber auf die Verpflichtungen, welche dritte Personen, in Absicht auf die Bestellung eines Heiratsgutes oder einer Widerlage, auf eine Ausstattung oder auf eine andere Vermögensübertragung aus diesem Anlasse eingehen.

Gehört die dritte Person, von welcher die Vermögensübertragung erfolgt, nicht zu denjenigen, welche die bürgerlichen Gesetze dazu verpflichten, so unterliegt diese Vermögensübertragung den Gebührenbestimmungen für Schenkungen (Tarifpost 91, B); ist jedoch die dritte Person nach den bürgerlichen Gesetzen zu der in Frage stehenden Vermögensübertragung verpflichtet, so kann die Vermögensübertragung zwar aus diesem Grunde nicht als Schenkung angesehen werden, sie ist aber als eine Abschlagszahlung dessen, worauf den Aetherben für den Todesfall des Gebers ein gesetzliches Recht zusteht, einer Vermögensübertragung von Todeswegen gleichzuhalten, indem die bürgerlichen Gesetze die Abrechnung dieser Gaben vom Pflichttheile gestatten. Von solchen Vermögensübertragungen ist daher die in der Tarifpost 106 B vorgeschriebene Gebühr einzuheben. Es versteht sich jedoch, daß diese Vermögensübertragungen, wenn die gedachte Gebühr erwiesenermaßen davon entrichtet worden ist, in die Verlassenschaft des Gebers zum Behufe der davon zu bemessenden Gebühren nicht wieder einzubeziehen sind, und daß die Rückstellung der Gebühren dann stattfindet, wenn das zum Heiratsgute oder zur Ausstattung gegebene Vermögen entweder nach dem Gesetze oder dem Vertrage an den Geber selbst zurückfällt.

Ph. Krauß m. P.

*) Die Bestimmungen dieses Finanz-Ministerial-Erlasses sind mit Verordnung der Finanz-Landes-Direktion vom 17. September 1851 B. 41088 sämmtlichen unterstehenden Behörden, Aemtern und Organen zur Wissenschaft und Richtschnur bekannt gegeben worden.

274.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcji skarbowej z dnia 2. Września 1851,

wydane do podległych jej władz, urzędów i organów,

o postępowaniu stemplowem co do pism i dokumentów, wydarzających się w rzeczach zniesienia ciężarów gruntowych.

Dotychczas do wiadomości Ministerstwa skarbu, że kwity na summy wynagrodzenia za zniesione powinności gruntowe, i prośby o wykreślenie ciężarów gruntowych na podstawie danego wynagrodzenia, lub wykupna, za podlegające opłacie uważane bywają.

Gdy postępowanie takowe z wyraźnym postanowieniem pozycy taryfowych 44 lit. z, 45 lit. *D.* i 102 lit. *J.* ustawy tymczasowej z dnia 9. Lutego 1850 *) nie zgadza się, tedy też postanowienia w skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 20. Sierpnia 1851 za l. 13913/17, w tym celu przywodzi się na pamięć, aby wolności od tej opłaty, dla namienionych pism i dokumentów przyznanej, wszędzie jednakowo przestrzegano. Tej wolności doznawać mają także kwity na kwoty wynagrodzenia, które za zaległe powinności poddańcze płacone być mają, ileż kwitom na zaległości poddańcze nawet podług dawniejszej ustawy z dnia 27. Stycznia 1840 służyło uwolnienie od tej opłaty, a zaległości w tych powinnościach objęte są rozporządzeniami ustawy o zniesieniu ciężarów gruntowych z dnia 7. Września 1848.

Krajewski m. p.

275.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 5. Września 1851.

wydane do dwunastu wschodnich urzędów obwodowych, do magistratu i starostwa grodzkiego lwowskiego, za jednoczesnem udzieleniem odpisu przełożonemu komisji gubernijalnej w Krakowie ku dalszemu ogłoszeniu w obwodach zachodnich,

że względem włóczęgów, czyli ludzi bez domu, których do królestwa bawarskiego, lub tamtędy odselać potrzeba, należy wprzód postarać się o zapewnienie ich przyjęcia, i takowe do szupasu przy-mocować.

Wysokie Ministerstwo spraw wewnętrznych oznajmiło rozporządzeniem z dnia 27. Sierpnia r. b. za l. 19072, że podług przepisu w królestwie bawarskiem istniejącego, królewskie władze bawarskie żadnemu włóczędze, czyli siedziby nie mającemu, którego by do tegoż królestwa, lub tamtędy za szupasem odselać chciano, nie mogą dozwolić wchodu przez granice, jeżeli nie będzie dostatecz-

*) W Dzienniku praw państwa z roku 1850, część XXII., l. 50, stronica 455

274.

Erlaß der Finanz-Landes-Direktion vom 2. September 1851,

an die unterstehenden Behörden, Aemter und Organe

über die Stempelbehandlung der bei Durchführung der Grundentlastung vorkommenden Urkunden und Schriften.

Es ist zur Kenntniß des hohen Finanz-Ministeriums gelangt, daß die Quittungen über die Grundentlastungs-Entschädigungen und die Gesuche um Löschung der Grundlasten im Grunde der geleisteten Entschädigung oder der Ablösung für gebührenpflichtig angesehen werden.

Nachdem dieses Verfahren mit den ausdrücklichen Anordnungen der Tarifposten: 44 lit. z., 45 lit. D. und 102 lit. I. des provisorischen Gesetzes vom 9. Februar 1850 *) nicht im Einklange steht, so werden diese Bestimmungen in Folge hohen Finanz-Ministerial-Erlaßes vom 20. August 1851 B. 13913/17 zu dem Ende in Erinnerung gebracht, damit die, diesen Urkunden und Schriften zukommende Gebührenfreiheit gleichförmig beachtet werde. An denselben haben auch die Quittungen über jene Entschädigungen Theil zu nehmen, welche für Rückstände an unterthänigen Leistungen zu entrichten sind, nachdem den Quittungen über unterthänige Leistungen auch nach dem bestandenen Gesetze vom 27. Jänner 1840 die Gebührenfreiheit zukam, und die Rückstände an denselben unter den Anordnungen des Grundentlastungs-Gesetzes vom 7. September 1848 begriffen sind.

Krajewski m. p.

275.

Erlaß, des Landesguberniums vom 5. September 1851,

an die zwölf öflichen Kreisämter, den Magistrat und die Stadthauptmannschaft in Lemberg, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorsteher der Gubernial-Kommission in Krakau, zur weiteren Kundmachung in den westlichen Kreisen),

womit angeordnet wird, daß bei Vaganten oder Heimatlosen, welche in oder durch das Königreich Baiern geschoben werden sollen, vorläufig die Zusicherung ihrer Aufnahme eingeholt und dem Schubpasse angeheftet werden muß.

Das hohe Ministerium des Innern hat mit dem Erlaße vom 27. August d. J. B. 19072 bedeutet, daß nach einer im Königreiche Baiern bestehenden Vorschrift die königlich-bayerischen Behörden keinem Vaganten oder Heimatlosen, welcher in oder durch das Königreich Baiern geschoben werden will, den Eintritt über die Grenze gestatten dürfen, wenn nicht genügend nachgewiesen ist, daß er in dem Orte, wohin er geschoben

*) Im Reichs-Gesetzblatte vom Jahre 1850, XXII. Stück, Nr. 50, Seite 455.

nie wykazano, że w tem miejscu, dokąd odesłany być ma, bądź takowe znajduje się w Bawaryi, bądź w innem jakim państwie, znajdzie dla siebie przyjęcie.

O czem urzędowi obwodowemu, (magistratowi) (starostwu grodzkiemu) czyni się wiadomo ku scystemu wykonywaniu z tem zleceniem, że jeśliby włóczęgi, albo ludzie nie mający siedziby do królestwa bawarskiego, lub tamtędy odesłani być mieli, pierwiej o zapewnienie jego przyjęcia postarać się, i takowe do szupasu przymocować należy.

Gołuchowski m. p.

276.

**Rozporządzenie krajowej Dyrekeji skarbowej z dnia
10. Września 1851,**

wydane do podległych jej władz, urzędów i organów,

względem położenia tamy bezprawiu umieszczania doniesień o loteryjach zagranicznych w gazetach krajowych.

Dla położenia tamy temu bezprawiu, że doniesienia o zagranicznych loteryjach w krajowych gazetach umieszczane bywają, raczył Najjaśniejszy Pan rozkazać, aby redakcyjom pism czasowych oznajmiono, jako zakazem wystawiania na sprzedaż, sprzedawania i kupowania losów i innych dokumentów odnoszących się do loteryj zagranicznych, objęty jest także zakaz donoszenia o takich loteryjach przez pisma krajowe, że się zatem redakcyje według tegoż zachować mają.

Co w skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 30. Sierpnia 1851 za l. 10411 M. S., dla wiadomości i urzędowego użytku oznajmia się z tym dokładem, że ten najwyższy rozkaz redakcyjom pism czasowych, we Lwowie i w Krakowie wychodzących, dla scislego zachowania się droga przyzwoitą już obwieszczony został.

Krajewski m. p.

277.

**Rozporządzenie krajowej Dyrekeji skarbowej z dnia
11. Września 1851,**

wydane do wszystkich administracyj powiatowych (oprócz brzeżańskiej, tarnopolskiej, brodzkiej i rzeszowskiej), i do wszystkich urzędów lasów, i dóbr skarbowych,

o należytościach dla organów publicznego zarządu lasowego, z powodu jazdy w rzeczach przestępstw lasowych.

Z powodu uczynionego szczegółowego zapytania, o ile postanowienia należytości, przez wysokie Ministerstwo sprawiedliwości pod dniem 17. Sierpnia

werden soll, derselbe mag in Baiern, oder in einem andern Staate gelegen seyn, Aufnahme finde.

Hievon wird das Kreisamt (der Magistrat) (die Stadthauptmannschaft) zur Wissenschaft und genauen Darnachachtung mit dem Bedeuten in die Kenntniß gesetzt, daß in den Fällen, wo Landstreicher oder Heimatslose in oder durch das Königreich Baiern geschoben werden sollen, vorläufig die Zusicherung der Aufnahme eingeholt und dem Schubpasse angeheftet werden muß.

Goluchowski m. p.

276.

Erlaß der Finanz-Landes-Direktion vom 10. September 1851,

an die unterstehenden Behörden, Ämter und Organe,
wegen Verhinderung des Unfuges der Einrückung von Ankündigungen ausländischer Lotterien in die inländischen Zeitungen.

Um dem Unfuge, daß die Ankündigungen ausländischer Lotterien in die inländischen Zeitungen eingerückt werden, Schranken zu setzen, haben Seine Majestät zu befehlen geruht: es sei den Redaktionen der periodischen Blätter zu bedeuten, daß in dem Verbote, Loose und andere auf auswärtige Lotterien bezügliche Urkunden zum Verkaufe anzubieten, zu verkaufen oder zu kaufen, auch das Verbot, solche Lotterien in inländischen Blättern anzukündigen, enthalten sei, und daß daher die Redaktionen sich hiernach zu benehmen haben.

Dies wird in Folge hohen Finanz-Ministerial-Erlaßes vom 30. August 1851 Z. 10411 F. M. zur Wissenschaft und zum Amtsgebrauche mit dem Beisatze mitgetheilt, daß dieser Allerhöchste Befehl bereits im geeigneten Wege den Redaktionen der in Lemberg und Krakau erscheinenden periodischen Blätter zur genauesten Darnachachtung bekannt gegeben worden ist.

Krajewski m. p.

277.

Erlaß der Finanz-Landes-Direktion vom 11. September 1851,

an sämtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen (mit Ausnahme jener zu Brzezan, Tarnopol, Brody und Krasjow), dann an sämtliche Forst- und Domainen-Aemter,

bezüglich der Gebühren für die Organe der öffentlichen Forstverwaltung aus Anlaß der Reisen in Forstrevell-Verhandlungen.

Aus Anlaß einer speziellen Anfrage, in wieferne die, von dem hohen Justiz-Ministerium am 17. August v. J. erlassenen und im allgemeinen Reichsgesetz- und Regie-

r. z. wydane, i w powszechnym Dzienniku praw państwa i rządu część CXIII, pod nr. 332 obwieszczone, do organów publicznego zarządu lasowego, z powodu jazdy w rzeczach przestępstw lasowych podejmowanej, zastosowane być mają, rozporządzeniem wysokiego Ministerstwa kultury krajowej i górnictwa z dnia 27. Czerwca 1851, za l. 5713/705 S. l. oznajmiono, co następuje:

Dla rzeczonych należytości kierującą skazówką jest okoliczność, czyli organa publicznego zarządu lasowego jazdy te podejmują,

1. z urzędu, czy
2. jako rzeczy świadomi na wezwanie którego sądu, czyli też
3. jako świadkowie, a więc tylko jako osoby prywatne.

Co do 1. Jeżeli do rozpraw w przestępstwach lasowych, stawia się z urzędu, t. j. w interesie urzędu, do którego należą, i który zastępować winni, należy ich w postępowaniu co do przyznania im kosztów na drogę i strawnego uważać podług istniejących przepisów o podróżach służbowych, wszelako ze względu na wymiar może ryczałtowy, dla niektórych urzędów za podobne jazdy ustanowiony.

Wydatki tego rodzaju ponosi dotyczący urząd, lub zarząd lasowy, w którego interesie jazda jest podjęta.

Wszakże zwrócenia tych wydatków należy, gdzie można domagać się od stron, na których wina ciąży.

Co do 2. Jeżeli te podróże podejmują jako biegli w rzeczy w interesie wymierzenia sprawiedliwości na wezwanie którego sądu lub organów sądu, do tego upoważnionych, nie mogą wprowadzić podług §. 11 powołanego rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości wymagać wynagrodzenia za wyrzeczenie zdania swojego, należą im się atoli podług §. 14 koszta na drogę i strawne, stosownie do istniejących w tej mierze przepisów. i te podług §. 35 kasa jurydykcyjna dotyczącego sądu wypłacić powinna.

Co do 3. Nakoniec, jeżeli organa publicznego zarządu lasowego w rzeczach przestępstw lasowych, jako świadkowie, a więc tylko jak prywatne osoby, te jazdy podejmują, mają podług §. 35 rzeczonego rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości prawo żądania z funduszu jurydykcyjnego dotyczącego sądu, należytości oznaczonych w §. 6 mianowicie tak kosztów na drogę, jako i wynagrodzenia za spędzenie czasu. (które tu miejsce strawnego zastępuje).

Postanowienia te z natury rzeczy wyływające, służyć mają w zachodzących przypadkach za правило do zachowania się.

Krajewski m. p.

rungsblatt Stück CXIII. unter der Z. 332 kundgemachten Bestimmungen der Gebühren auf die Organe der öffentlichen Forstverwaltung für die, aus Anlaß von Forstfrevel-Verhandlungen unternommenen Reisen, Anwendung zu finden haben, wurde mit dem Erlaße des hohen Ministerium für Landeskultur und Bergwesen vom 27. Juni 1851 Z. 5713/705 S. I. Folgendes bedeutet:

Die fraglichen Gebühren richten sich, je nachdem die Organe der öffentlichen Forstverwaltungen die gedachten Reisen

1. von Amtswegen,
2. in Folge einer Aufforderung des betreffenden Gerichtes als Sachverständige, oder
- 3 in der Eigenschaft von bloßen Privatpersonen, als Zeugen, unternehmen.

ad 1. Wenn sie von Amtswegen, nämlich im Interesse des Amtes, zu dem sie gehören und das sie zu vertreten haben, bei den Forstfrevel-Verhandlungen erscheinen, sind sie bezüglich ihrer Reise- und Zehrungsgebühren nach den für Dienstreisen bestehenden Vorschriften, mit Rücksicht auf die, bei einzelner Aemtern für derlei Reisen etwa bemessenen Pauschalien zu behandeln.

Die diesfälligen Auslagen fallen den betreffenden Aemtern oder Forstverwaltungen, in deren Interesse die Dienstreisen stattfanden, zur Last.

Die Ersatzleistung von den schuldtragenden Parteien, ist jedoch wo möglich zu erwirken.

ad 2. Wenn sie im Interesse der Gerechtigkeitspflege in Folge einer Aufforderung des betreffenden Gerichtes oder der dazu ermächtigten Organe desselben die Reisen als Sachverständige unternehmen, haben sie zwar laut §. 11 der oben angezogenen Justiz-Ministerial-Verordnung für die etwa zu erstattenden Gutachten keine Vergütung anzusprechen, dagegen aber gebühren ihnen laut §. 14 die Reise- und Zehrungskosten nach den diesfalls bestehenden Vorschriften, welche laut §. 35 die Jurisdiktions-Kasse des betreffenden Gerichtes zu bestreiten hat.

ad 3. Für den Fall endlich, wenn die Organe der öffentlichen Forstverwaltungen aus Anlaß von Forstfrevel-Verhandlungen als Zeugen, also als bloße Privatpersonen Reisen unternehmen, haben sie laut §. 35 der erwähnten Justiz-Ministerial-Verordnung aus dem Jurisdiktionsfonde des betreffenden Gerichtes die im §. 6 angelegten Gebühren, und zwar sowohl die Reisefkosten, als die Entschädigung für Zeitversäumnis, (welche hier die Stelle des Zehrgeldes vertritt), anzusprechen.

Vorstehende, in der Natur der Sache liegende Bestimmungen, haben in vorkommenden Fällen zur Richtschnur und Darnachachtung zu dienen.

Krajewski m. p.

Rozrządzenie Ministra wyznań i oświecenia z dnia 15. Września 1851,

(w Dzienniku praw państwa, część LX., nr. 215, wydana dnia 4. Października 1851),

moc mające w krajach koronnych: Czech, Morawii, Galicyi, Austrii powyżej i poniżej Ensy, Solnogradu, Tyrolu, Krainy, Pobrzeża i Dalmaeyi,

którem się do wiadomości podaje najwyższe postanowienie z dnia 12. Września 1851, względem podwyższenia plac dla profesorów przy wydziale teologicznym w Solnogradzie, jakoteż przy biskupich zakładach naukowych dyjecezalnych, wraz z niektórymi innymi korzyściami.

Najwyższem postanowieniem z dnia 12. Września 1851 raczył Najjaśniejszy Pan, J. C. Mość, dla profesorów przy teologicznym wydziale w Solnogradzie, jako i przy biskupich zakładach naukowych dyjecezalnych, najlaskawiej uchwalić korzyści następujące:

1. Profesorowie przy teologicznym wydziale w Solnogradzie, niemniej i przy teologicznych zakładach naukowych, pobierać będą z 1. Października 1851 stałe płace po ośmset złotych reńskich (800 złr.).

2. Profesorowie tychże zakładów naukowych, gdyby jako zwyczajni profesorowie teologii na wszechnicę zostali powołani, na której najniższy stopień płacy profesorów teologicznych nie przenosi 800 złotych reńskich, będą pod względem prawa posunięcia na wyższe stopnie płacy, równie jak pod względem prawa do pensyi tak uważani, jak gdyby przez cały czas swego urzędowania nauczycielskiego na tejże wszechnicy ustanowieni byli.

3. Profesorom biskupich zakładów naukowych, gdyby takowi po odpowiednim poprzednim użyciu w urzędzie nauczycielskim stali się niezdolnymi, podwyższona będzie zwyczajna deficyjentów płaca dodatkiem po sto złotych reńskich od każdego lat dziesiątka, na zakładzie naukowym dyjecezalnym przepędzonego.

W Wiedniu m. p.

**Erlass des Ministers für Kultus und Unterricht vom
15. September 1851,**

(im Reichs-Gesetzblatte, LX. Stück, Nr. 215, ausgegeben am 4. Oktober 1851),

wirksam für die Kronländer Böhmen, Mähren, Galizien, Oesterreich unter und ob der Enns, Salzburg, Tirol,
Krain, Küstenland und Dalmazien,

wodurch die Allerhöchste Entschliessung vom 12. September 1851 in Betreff der Erhöhung der Gehalte für Professoren an der theologischen Fakultät in Salzburg, dann an bischöflichen Diözesan-Lehranstalten und einiger anderen Begünstigungen kundgemacht wird.

Seine Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 12. September 1851 für die Professoren an der theologischen Fakultät in Salzburg und an bischöflichen Diözesan-Lehranstalten nachstehende Begünstigungen Allergnädigst zu bewilligen geruht:

1. Die Professoren an der theologischen Fakultät in Salzburg und den theologischen Lehranstalten haben, vom 1. Oktober 1851 an, fixe Gehalte von Achthundert Gulden (800 fl.) zu beziehen.

2. Professoren dieser Lehranstalten, wenn sie als ordentliche Professoren der Theologie an eine Universität berufen werden, an welcher die unterste Gehaltsstufe der theologischen Professoren nicht mehr als 800 fl. beträgt, sind hinsichtlich ihres Vorrückungsrechtes in höhere Gehaltsstufen, und ihres Pensionsanspruches so zu behandeln, als ob sie die ganze Zeit ihres Lehramtes an dieser Universität angestellt gewesen wären.

3. Den Professoren bischöflicher Lehranstalten, die nach entsprechender Verwendung in ihrem Lehramte dienstunfähig werden, ist der übliche Defizientengehalt nach einem jeden, an einer Diözesan-Lehranstalt zugebrachten Dezennium durch eine Zulage von Einhundert Gulden zu erhöhen.

Thun m. p.

**Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia
15. Września 1851 *),**

do Namiestnika Galicyi i Lodomerji,

jako żandarmowie, otrzymując uwolnienie od służby za ofertą, oprócz taksy, którą w kasie wojennej złożyć obowiązani, winni są także przy występie swoim zwrócić funduszowi żandarmeryi pierwszą wkładkę masalną, którą za nich skarb uiścił.

Ministerstwo spraw wewnętrznych i Ministerstwo wojny, porozumiewszy się postanowiły, iż przy zdarzającym się dymisyjonowaniu żandarmów za ofertą, kto o takie uwolnienie od służby się stara, jeżeli za niego pierwsza wkładka masalna ze skarbu daną była, oprócz taksy, którą w jakiej kasie wojennej złożyć mają, występując winni są także pierwszą wkładkę masalną zwrócić funduszowi żandarmeryi.

O tem dodatkowo do rozporządzenia tutejszego z dnia 3. Lipca r. b. za l. 14379 **), zawiadamia się JWWMC Pana dla zachowania się i oznajmienia prezydentom okręgowym.

Bach m. p.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 15. Września 1851,

wydane: 1. do wszystkich urzędów obwodowych, 2. do magistratu i 3. do dyrekcji szpitala lwowskiego (za równoczesnem udzieleniem odpisu tego Naczelnikowi komisji gubernijalnej w Krakowie, aby do zarządów szpitalów tegoż wielkiego księstwa podobne wydał rozporządzenia),

aby zarządy szpitalne oprócz miejsca urodzenia i siedziby pielęgowanych chorych z państwa król. bawarskiego, wymieniały także nazwę dotyczących władz policyjnych.

Podług oznajmienia wysokiego Ministerstwa spraw zewnętrznych, oświadczyło królewsko bawarskie Ministerstwo swoje życzenie, aby przez zarządy szpitalne oprócz miejsca urodzenia i siedziby pielęgowanych chorych państwa bawarskiego, za których żądają zwrot kosztów kuracyi i utrzymania, wymieniały także nazwę dotyczących władz policyjnych.

*) O tej uchwale Ministerstwa uwiadomieni są dla dalszego zarządzenia rozporządzeniem Prezydium krajowego z dnia 22. Września 1851 za l. 8616 przełożeni wszystkich obwodów, Naczelnik komisji gubernijalnej w Krakowie, starosta bukowiński w Czerniowcach, i komendant c. k. pułku żandarmeryi.

***) W Dzienniku praw krajowych, część XXIX., l. 229.

Erlaß des Ministeriums des Innern vom 15. September 1851*),

an den Statthalter von Galizien und Lodomerien,

wornach die Gensd'armen bei ihren Entlassungen im Offertwege, außer der an eine Kriegskasse zu erlegenden Taxe, auch die aus dem Aerar für sie bestrittene erste Massa-Einlage bei ihrem Austritte dem Gensd'armeriefonde rückzuersehen haben.

Die Ministerien des Innern und des Kriegswesens sind darin übereingekommen, und haben beschlossen, daß bei vorkommenden Entlassungen von Gensd'armen im Offertwege, jene Entlassungswerber, für welche die erste Massa-Einlage aus dem Aerar bestritten worden ist, außer der an eine Kriegskasse zu erlegenden Taxe die erste Massa-Einlage bei ihrem Austritte dem Gensd'armeriefonde rückzuersehen haben.

Hievon werden Cuere ..... im Nachhange zu dem hierortigen Erlaße vom 3. Juli l. J. Z. 14379 **) zur Darnachachtung und gefälligen Verständigung der Kreispräsidenten in Kenntniß gesetzt.

Bach m. p.

Erlaß des Landesguberniums vom 15. September 1851,

1. an sämtliche Kreisämter, 2. den Stadtmagistrat und 3. die Krankenhaus-Direktion in Lemberg, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorsteher der Gubernial-Kommission in Krakau, zur gleichmäßigen Verfügung an die Krankenhaus-Verwaltungen im bortigen Großherzogthume),

womit angeordnet wird, daß von Seite der Krankenhaus-Verwaltungen nebst den Geburts- und Heimatsorten der verpflegten königlich-bairischen Staatsangehörigen, auch die Namen der einschlägigen Polizeibehörden angegeben werden.

Laut einer Eröffnung des hohen Ministeriums des Außern hat das königlich-bairische Ministerium den Wunsch ausgesprochen, daß von Seite der Krankenhaus-Verwaltungen nebst den Geburts- und Heimatsorten der verpflegten bairischen Staatsangehörigen, für welche der Erfaß der Kur- und Verpflegskosten angesprochen wird, auch noch die Namen der einschlägigen Polizeibehörden angegeben werden möchten.

*) Von diesem Ministerialbeschlusse sind mit dem Landes-Präsidial-Erlaße vom 22. September 1851 Z. 8616 sämtliche Kreisvorsteher, der Chef der Gubernial-Kommission in Krakau, der Bukowinaer Kreishauptmann in Czernowih und der k. k. Gensd'armerie-Regiments-Kommandant zur Wissenschaft und weiteren Verfügung in Kenntniß gesetzt worden.

**) Im Landes-Gesetzblatte, XXIX. Stück, Nr. 229.

Dla tego w skutek dekretu wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6. b. m. za l. 19740 zaleca się urzędom obwodowym (magistratowi) (dyrekcji szpitala), by

do 1)

szpitalom w onym obwodzie,

do 3)

zarządowi szpitala powszechnego,

do 1) i 3)

nakazać,

do wszystkich

ażeby przyjmując do szpitala chorych państwa królestwa bawarskiego, o wywiedzeniu się wspomnianej okoliczności pamiętały.

Gołuchowski m. p.

281.

Rozrządzenie Ministra wyznań i oświecenia z dnia 16. Września 1851.

(w Dzienniku praw państwa, część LX., nr. 216, wydana dnia 4. Października 1851),

do kensytorza uniwersytetu we Wiedniu, i do senatów akademicznych uniwersytetów w Pradze, Krakowie, Lwowie, Ołomuńcu i Gracu,

moca którego bliżej oznaczonem zostaje zastosowanie ogólnych przepisów z dnia 1. Października 1850 o studiach fakultetowych do uczniów wydziału teologicznego.

W §. 73 obwieszonych rozrządzeniem z dnia 1. Października 1850 (Dz. pr. p. nr. 370) ogólnych przepisów o studiach fakultetowych na uniwersytetach w Wiedniu, Pradze, Krakowie, Lwowie, Ołomuńcu, Gracu i Insbruku, zastosowanie onychże do uczniów teologii zostało bliższym postanowieniem zastrzeżone. A gdy niniejszem postanowienia te wydane zostają, odróżnić trzeba rozmaite stosunki uczniów teologii.

A.

Co się tycze uczniów dyjecezalnych w seminaryjach, jakoteż eksternujących stanu duchownego kandydatów, do pewnej dyjecezyi przyjętych, z onymiż uczniami na równi stojących, tudzież kleryków komun duchownych, oddających się studjom na jakim wydziale teologicznym, wejść ma w zastosowanie rzezony regulamin naukowy z dnia 1. Października 1850, wszakże z następnymi modyfikacyjami.

In Folge Dekrets des hohen Ministeriums des Innern vom 6. I. M. 3. 19740 wird daher dem Kreisamte (Magistrate) (der Krankenhaus-Direktion) aufgetragen

für 1. die dortfreistigen Kranken-Heilanstalten,

für 3. die Krankenhaus-Verwaltung,

für 1. und 3. anzuweisen,

für alle bei der Aufnahme der erkrankten königlich-bairischen Staatsangehörigen in die Heilanstalt auf die Erörterung des angedeuteten Umstandes Bedacht zu nehmen.

Goluchowski m. p.

281.

Erlaß des Ministers für Kultus und Unterricht vom 16. September 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LX. Stück, No. 216, ausgegeben am 4. Oktober 1851),

an das Universitäts-Konfistorium in Wien, und die akademischen Senate der Universitäten zu Prag, Krakau, Lemberg, Ollmütz und Graß,

womit die Anwendung der allgemeinen Anordnungen vom 1. Oktober 1850 über die Fakultätsstudien auf die Studirenden der Theologie näher bestimmt wird.

In den mit Erlaß vom 1. Oktober 1850 (Reichs-Gesetzblatt Nr. 370) kundgemachten allgemeinen Anordnungen über die Fakultätsstudien der Universitäten zu Wien, Prag, Krakau, Lemberg, Ollmütz, Graß und Innsbruck, wurde laut §. 73 die Anwendbarkeit derselben auf die Studirenden der Theologie näheren Bestimmungen vorbehalten. Indem diese Bestimmungen nunmehr 'getroffen' werden, ist es nothwendig, die verschiedenen Verhältnisse der Studirenden der Theologie zu unterscheiden.

A.

In Betreff der Diözesanzöglinge in den Seminarien und der, den letzteren gleichzuhaltenden in eine Diözese aufgenommenen externirenden Kandidaten des geistlichen Standes, sowie der Kleriker geistlicher Kommunitäten, welche an einer theologischen Fakultät den Studien obliegen, hat die erwähnte Studien-Ordnung vom 1. Oktober 1850 nur mit nachstehenden Modifikationen in Anwendung zu kommen:

I. O imatrykulacyi.

(§§. 1—20 regulam. nauk.)

§. 1. Zwyczajni słuchacze teologii będą imatrykulowani, jeżeli posiadają potrzebne ku temu przymioty. Tu szczególniej należy, ażeby przedłożyli zaświadczenie dojrzałości, jeżeli w kraju koronnym, w którym się oddawali studjom przygotowawczym wtenczas, gdy takowe odbywali, zaprowadzonym już był egzamin dojrzałości.

§. 2. Ci uczniowie, którym ordynaryjaty stosownie do rozrządzenia ministeryjalnego z dnia 26. Maja r. b. l. 5123, przyjęcia do studjów teologicznych za dyspensą od egzaminu dojrzałości, i li tylko na podstawie samych zaświadczeń semestralnych z 8 klasy gimnazyjalnej, wyjątkowo dozwoliły, mają wprawdzie bez przeszkody do studjów na wydziale teologicznym być przypuszczeni, takowi atoliż nie mogą być imatrykulowani, lecz będą za słuchaczy nadzwyczajnych uważani, a przeto też nie powinni ani do innych przechodzić wydziałów, ani do scisłych egzaminów być przypuszczonymi.

§. 3. Zgłoszenie do imatrykulacyi winien uczeń osobiście wykonać. Nacyjonale jednak, dziekanowi w podwójnym egzemplarzu przedłożyć się mające, które oraz wytknąć winno, czy przyjęcie się mający jest seminarzystą, czy eksternistą, lub elewem zakonnym, opatrzone być musi wizą przełożonego dyjecezalnego, względnie przełożonego zakonu, albo tego, któremu poruczone jest przewodnictwo nad alumnami lub klerykami zakonnymi.

§. 4. Teolodzy, na mocy rozporządzenia ministeryjalnego z dnia 12. Lipca 1850 (Dz. pr. p. nr. 310) od opłaty kolegijowej uwolnieni, nie mogą ani do opłacenia taksy imatrykulacyjnej 2 złr. być pociągani, takowi płacą tylko należytość stemplową 15 kr.

II. O inskrypcyi.

(§§. 21—32 regulam. nauk.)

§. 5. Także i teolodzy dyjecezalni i zakonni powinni książeczką meldunkową, względnie arkuszem meldunkowym być opatrzeni. Dokumenta takowe jednak zawierać mają rubrykę do wciągnięcia klasy postępu w naukach.

Gdyby nie dostawało urządzonych w ten sposób dla teologów książeczek i arkuszy meldunkowych, można także użyć powszechnie zaprowadzonych, w którymto razie klasa postępową w rubryce „uwaga“ ma być zamieszczona.

§. 6. Z początkiem każdego półrocza uczniowie teologii wyżwspomnieni, którzy we większej liczbie od opłaty pieniędzy kolegijowych są uwolnieni, zgłaszać powinni kolegia, których słuchać zamysłają, nie do kwestury, lecz do

I. Von der Immatrikulation.

(§§. 1—20 der St. O.)

§. 1. Die ordentlichen Zuhörer der Theologie sind zu immatrikuliren, wenn sie die hiezu erforderlichen Eigenschaften besitzen. Hiezu gehört namentlich, daß sie das Maturitätszeugniß beibringen, wenn in dem Kronlande, in welchem sie ihre Vorbereitungsstudien gemacht haben, zur Zeit, als sie diese beendigten, die Maturitätsprüfung bereits eingeführt war.

§. 2. Jene Studirenden, welche in Gemäßheit des Ministerial-Erlaßes vom 26. Mai L. J. 3. 5123, die Aufnahme in die theologischen Studien von den Ordinariaten ausnahmsweise mit Rücksicht der Maturitätsprüfung auf der Grundlage bloßer Semestralzeugnisse über die achte Gymnasialklasse bewilliget worden ist, sind zwar ohne Anstand zu den Studien an einer theologischen Fakultät zuzulassen; sie können aber nicht immatrikulirt werden, sondern sind als außerordentliche Zuhörer zu behandeln, und können daher weder in andere Fakultäten übertreten, noch zu den strengen Prüfungen zugelassen werden.

§. 3. Die Meldung Behufs der Immatrikulation hat durch den Studirenden persönlich zu geschehen. Daß dem Dekane in duplo zu überreichende Rationale, welches auch anzugeben hat, ob der Aufzunehmende Seminarist, Externist oder Ordenszögling ist, muß jedoch mit dem Vidi des Diözesan-, beziehungsweise des Ordensvorstandes, oder desjenigen, welchem er die Leitung seiner Alumnen oder Ordenskleriker übertragen hat, versehen seyn.

§. 4. Jene Theologen, die in Gemäßheit der Ministerial-Verordnung vom 12. Juli 1850 (Reichs-Gesetzblatt Nr. 310) von der Entrichtung des Kollegiengeldes befreit sind, können auch nicht zur Entrichtung der Immatrikulationstaxe von 2 fl. verhalten werden, sondern haben nur die Stempelgebühr von 15 kr. zu bestreiten.

II. Von der Inscripzion.

(§§. 21—32 der St. O.)

§. 5. Auch die Diözesan- und Ordens-theologen müssen mit dem Meldungsbuche, beziehungsweise Meldungsbogen versehen seyn. Diese Dokumente haben jedoch eine Rubrik für die Einzeichnung der Fortgangsklasse zu enthalten.

Insoferne es an, in solcher Weise für die Theologen eingerichteten Meldungsbüchern und Meldungsbogen mangelt, können auch die allgemein eingeführten angewendet werden, in welchem Falle die Fortgangsklassen in die Rubrik „Anmerkung“ einzutragen sind.

§. 6. Bei Beginn eines jeden Semesters haben die oben bezeichneten Studirenden der Theologie, deren größere Zahl vom Kollegiengelde befreit ist, nicht bei der Quästur, sondern bei dem Dekane die zu hörenden Kollegien anzumelden. Der Dekan vidirt diese

dziekana. Dziekan stwierdza zgłoszenie takie swą wiaź w przeznaczonyj powszechnie dla kwestury rubryce książeczki meldunkowej, lub arkusza meldunkowego, i poleca uczniom, przedstawić się pojedynczym docentom.

§. 7. Dziekan sporządza i oddaje kwestorowi spis słuchaczy swego wydziału, opłacie honararyjum ulegających, tak zwyczajnych, jak nadzwyczajnych.

§. 8. Wszystkich w tymże spisie nie zamieszczonych uznaje kwestor za zupełnie od opłaty uwolnionych, którym też w książeczkach i arkuszach meldunkowych poświadczyć winien uwolnienie takowe z odniesieniem się do pisma dekanackiego (§. 7).

§. 9. Nacyjonalija, służące do ułożenia głównego katalogu, przez dziekana zebrane, także kwestorowi będą odesłane.

§. 10. Katalogi ręczne do użytku profesorów będą sposobem dotychczas zwyczajnym sporządzane.

III. ○ słuchaczach nadzwyczajnych.

(§§. 33—37 regulam. nauk.)

§. 11. Alumni i klerycy zakonni, bez zaświadczenia dojrzałości przyjęci do nauk teologicznych, na wszechnicy za nadzwyczajnych słuchaczy uważani, winni być zaopatrzeni przepisany arkuszem meldunkowym, do którego zapelnienia i używania te same w powszechności odnoszą się rozporządzenia, które wyżej co do teologów zostały wskazane. Postanowienia powyższych §§. 7—10 dotyczą także i tej kategorii teologów.

IV. ○ utrzymaniu w ewidencji uczniów.

(§§. 38—43 regulam. nauk.)

§. 12. Dla teologów nicimatrikulowanych, o których w powyższym §. mowa, musi osobny katalog być sporządzony, a to tak, iż ci nie znajdują się w katalogu ogólnym słuchaczy nadzwyczajnych, lecz katalog teologów z dwóch oddziałów składać się będzie (t. j. słuchaczy zwyczajnych i nadzwyczajnych).

V. ○ studyjach.

(§§. 44—51 regulam. nauk.)

§. 13. Kandydaci stanu duchownego obowiązani są przez 4 lata, t. j. 8 półroczy słuchać teologicznych odczytów, a to stosownie do postanowień przez biskupów uchwalonych, a najwyższą rezolucją z dnia 23. Kwietnia 1850 (Dz. pr. p. nr. 157) zatwierdzonych. Wolny mają wybór innych odczytów, których nad to słuchać chcą albo na teologicznym, albo na innym wydziale; wszelakoż wyjechać sobie muszą na to zezwolenie tego, który ma sobie poruczony od wła-

Anmeldung in der sonst für den Quästor bestimmten Rubrik des Meldungsbuches oder Meldungsbogens und weist die Studirenden an, sich den einzelnen Dozenten vorzustellen.

§. 7. Der Dekan verfaßt und übergibt dem Quästor ein Verzeichniß der honorarpflichtigen ordentlichen und außerordentlichen Hörer seiner Fakultät.

§. 8. Alle in diesem Verzeichnisse nicht Enthaltene hat der Quästor als gänzlich befreit anzusehen und ihnen diese Befreiung mit Berufung auf obige Dekanatszuschrift (§. 7) in den Meldungsbüchern und Meldungsbogen zu testiren.

§. 9. Die Rationalien zum Behufe der Abfassung des Hauptkataloges werden von dem Dekane gesammelt und gleichfalls dem Quästor übergeben.

§. 10. Für die Verfassung der Handkataloge zum Gebrauche der Professoren ist auf die bisher übliche Weise zu sorgen.

III. Von den außerordentlichen Zuhörern.

(§§. 33—37 der St. O.)

§. 11. Die ohne Maturitätszeugniß in das theologische Studium aufgenommenen, als außerordentliche Zuhörer an der Universität zu behandelnden Alumnen und Ordenskleriker haben sich mit dem vorgeschriebenen Meldungsbogen zu versehen, über dessen Ausfüllung und Benützung im Allgemeinen dieselben Anordnungen gelten, welche oben in Ansehung der Theologen vorgeschrieben sind. Die Bestimmungen der obigen §§. 7—10 finden auch auf die Theologen dieser Kategorie ihre Anwendung.

IV. Von der Evidenzhaltung der Studirenden.

(§§. 38—43 der St. O.)

§. 12. Für die nicht immatriculirten Theologen, von welchen in dem vorigen Paragraphen die Rede ist, muß ein besonderer Katalog angelegt werden, so zwar, daß diese nicht in dem allgemeinen Kataloge der außerordentlichen Zuhörer erscheinen, sondern daß der Katalog der Theologen in zwei Abtheilungen (ordentliche und außerordentliche) zerfällt.

V. Von den Studien.

(§§. 44—51 d. St. O.)

§. 13. Die Kandidaten des geistlichen Standes sind verpflichtet, durch 4 Jahre, d. i. 8 Semester, die theologischen Vorträge, wie sie in den von den Bischöfen getroffenen und mit Allerhöchster Entschlußung vom 23. April 1850 (Reichs-Gesetzblatt Nr. 157) genehmigten Bestimmungen bezeichnet wurden, zu hören. Die Wahl von andern Vorträgen, welche sie nebstbei an der theologischen oder an einer anderen Fakultät hören wollen, steht ihnen frei, jedoch haben sie hiezu die Genehmigung Desjenigen, wel-

ściwego biskupa lub przełożonego zakonu ster naukowy, a przy zgłoszeniu kolegijów (§. 6) wykazać się z tego przez *vidi onegoz*.

§. 14. Ci, którzy odbyli teologiję w zakładzie naukowym dyjecezalnym lub zakonnym, stosownie do ustawy uorganizowanym, mogą na wszechnicy, po poprzednim uskutecznieniu imatrykulacyi, przypuszczeni być do seisłych egzaminów, lub do osiągnięcia stopnia doktora teologii, jeżeli do studyum teologii zostali przyjęci na podstawie zaświadczenia dojrzałości, z czego też należyte wykazać się powinni.

§. 15. Teolodzy z stanu duchowieństwa świeckiego i zakonnego mają na żądanie poddani być egzaminom semestralnym lub rocznym z przedmiotów naukowych, które zgromadzenie biskupów na mocy rozrządzenia ministryjalnego z dnia 30. Czerwca 1850 (Dz. pr. p. nr. 319), oznaczyło jako powszechnie obowiązkowe; a skutek egzaminu tegoż zanotowany być ma w książeczce meldunkowej, lub w arkuszu meldunkowym.

§. 16. Co się tycze innych kolegijów na które uczęszczali, uważane będą takowe podług przepisu zawartego w §. 51 regulam. nauk. z dnia 1. Października 1851.

VI. O uczęszczaniu na odczyty.

(§§. 52—63 regulam. nauk.)

§. 17. Profesorowie teologiczni obowiązani są czuwać nad tem, ażeby uczniowie tu na wstępie wspomnieni, regularnie uczęszczali na kolegija, na które są zapisani, a w razie postrzeżonego zaniedbywania, znieść się w tej mierze z tym, któremu ster nauk jest poruczony.

Równie też zawiadomiony być ma właściwy przełożony duchowny o zachodzącym wydaleniu teologa takowego z uniwersytetu.

§. 18. Uczęszczanie na odczyty potwierdzone być winno w książeczce meldunkowej lub w arkuszu meldunkowym.

VII. O feryjach.

(§§. 64—66 regulam. nauk.)

§. 19. Postanowienia o feryjach, wyszczególnione w regulam. nauk. z dnia 1. Października 1850, będą także i do uczniów teologii zastosowane. Zamiast dotychczasowego dnia feryjalnego dozwolonego w tygodniu oprócz niedzieli, mogą dwa pół-dni feryjalne być zaprowadzone.

VIII. O odejściu z uniwersytetu.

(§§. 67 i 68 regulam. nauk.)

§. 20. Teologom, czyto imatrykulowanym, czy też do kategorii owych słuchaczy należącym, o których mowa w §§. 2 i 11, uniwersytet opuszczają-

der von ihrem Bischöfe oder Ordensvorstande mit der Leitung ihrer Studien beauftragt ist, einzuholen und sich hierüber bei der Anmeldung der Kollegien (§. 6) mit seinem Vidi auszuweisen.

§. 14. Jene Individuen, die an einer gesetzmäßig organisirten Diözesan- oder Kloster-Lehranstalt die Theologie absolvirt haben, können an einer Universität nach vorläufiger Immatrikulation zu den strengen Prüfungen und zur Erlangung der theologischen Doktorwürde zugelassen werden, wenn sie in das Studium der Theologie auf Grundlage eines Maturitätszeugnisses aufgenommen worden sind, worüber sie sich gehörig auszuweisen haben.

§. 15. Die Theologen aus dem Sekular- und Regularklerus sind auf Verlangen aus jenen Lehrgegenständen, die von der bischöflichen Versammlung laut Ministerial-Erlaßes vom 30. Juni 1850 (Reichs-Gesetzblatt Nr. 319) als allgemein verbindlich bezeichnet werden, den Semestral- oder Annualprüfungen zu unterziehen, und ist der Erfolg der Prüfung in dem Meldungsbuche oder Meldungsbogen anzumerken.

§. 16. Rückichtlich anderer von ihnen besuchten Kollegien sind sie nach der im §. 51 der Studien-Ordnung vom 1. Oktober 1850 enthaltenen Vorschrift zu behandeln.

VI. Von dem Besuche der Vorlesungen.

(§§. 52—63 der St. O.)

§. 17. Die theologischen Professoren sind verpflichtet, darüber zu wachen, daß die Eingangß bezeichneten Studirenden die Kollegien, in welche sie inskribirt sind, regelmäßig frequentiren, und wegen beobachteter Vernachlässigung mit demjenigen, der mit der Leitung ihrer Studien beauftragt ist, sich in's Einvernehmen zu setzen.

Ebenso ist von der allfälligen Wegweisung eines solchen Theologen von der Universität der bezügliche geistliche Vorsteher in die Kenntniß zu setzen.

§. 18. Der Besuch der Vorlesungen ist in dem Meldungsbuche oder Meldungsbogen zu bestätigen.

VII. Von den Ferien.

(§§. 64—66 der St. O.)

§. 19. Die in der Studienordnung vom 1. Oktober 1850 vorkommenden Bestimmungen über die Ferien gelten auch für die Studirenden der Theologie. Statt des bisher in jeder Woche außer dem Sonntage zugestandenen Ferialtages, können zwei halbe Ferialtage eingeführt werden.

VIII. Von dem Abgange von der Universität.

(§§. 67 und 68 der St. O.)

§. 20. Den Theologen, mögen sie immatrikulirt seyn, oder in die Kategorie jener Zuhörer gehören, von welchen in den §§. 2 und 11 die Rede ist, wenn sie die Uni-

cym, będą na żądanie wydane zaświadczenia uniwersyteckie, lub zaświadczenia odejścia. W takowych uwidocznić należy klasę, otrzymaną przy egzaminach rocznych lub semestralnych.

§. 21. Co się tycze należytości pisarskiej 1 złr., miejsce ma przy wystawieniu zaświadczenia uniwersyteckiego dla teologów ta sama ulga, co przy taksie imatrykulacyjnej (§. 4).

B.

Dotychczas poświęcali się studjom teologicznym na uniwersytetach ci tylko, którzy tym sposobem do stanu duchownego się przygotowywali. Obecnie jednak nie tylko jest dozwolonem, lecz i owszem bardzo pożądanem, ażeby na odczyty w fakultetach teologicznych uczęszczali i inni uczniowie, bądź tacy, którzy nie poświęcając się stanowi duchownemu, teologicznych umiejętności nabyć sobie życzą, bądź też tacy, którzy już do stanu duchownego należą, lecz wyższego pragną wykształcenia teologicznego nad to, jakie za niezbędne uznano dla każdego księdza. Co się tycze takowych teologii uczniów, znajduje regulamin naukowy z dnia 1. Października 1850 zupełne do nich zastosowanie, bez różnicy, czy należą do wydziału teologicznego, czy też do innego.

Thun m. p.

282.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcji skarbowej z dnia 16. Września 1851,

wydane do wszystkich administracyj powiatowych i urzędów cłowych,

względem ocenia tak zwanej kredy do litografowania, i odróżnienia jej od czarnej kredy weneckiej do rysunku.

Z powodu przedłożonej przez morawsko-szląską krajową Dyrekcję skarbową wysokiemu Ministerstwu skarbu próbki pewnej substancji czarnej kredy, i w skutek wysokiego rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. Sierpnia 1851 za l. 24854/1097, przesła się w załączeniu dla wiadomości i zastosowania, odpis rozporządzenia, mocą którego Ministerstwo skarbu wyżej rzeczzonej krajowej Dyrekcji skarbowej udziela wynik przedsięwziętego tej substancji rozbioru.

Krajewski m. p.

versität verlassen, sind auf ihr Verlangen Universitäts- oder Abgangszeugnisse auszufertigen. In denselben ist die in den Annual- oder Semestralprüfungen erhaltene Klassifikation ersichtlich zu machen.

§. 21. In Ansehung der Schreibgebühr von 1 fl. hat bei Ausstellung des Universitätszeugnisses für Theologen dieselbe Rücksicht, wie bei der Matrikeltaxe (§. 4) Platz zu greifen.

B.

Bisher haben sich den theologischen Studien auch an den Universitäten nur diejenigen gewidmet, welche sich dadurch zum Eintritte in den geistlichen Stand vorbereiteteten. Es ist aber nicht nur gestattet, sondern auch sehr wünschenswerth, daß die Vorträge an theologischen Fakultäten auch von anderen Studirenden besucht werden, sei es von solchen, die — ohne sich dem geistlichen Stande zu widmen — in theologischen Wissenschaften unterrichtet zu seyn wünschen, sei es von solchen, die dem geistlichen Stande schon angehören, aber eine höhere theologische Bildung anstreben, als die ist, welche als unentbehrlich für jeden Priester erkannt wird. Hinsichtlich solcher Studirenden der Theologie findet die Studien-Ordnung vom 1. Oktober 1850 volle Anwendung, sie mögen der theologischen oder einer anderen Fakultät angehören.

Thun m. p.

282.

Erlaß der Finanz-Landes-Direktion vom 16. September 1851,

an sämtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen und Zollämter,
wegen Verzollung der sogenannten Lithographir-Kreide, und deren Unterscheidung
von der venezianischen schwarzen Zeichen-Kreide.

Aus Anlaß eines von der Finanz-Landes-Direktion für Mähren und Schlesien dem hohen Finanz-Ministerium vorgelegten, Musters einer Substanz schwarzer Kreide, wird in Folge hohen Finanz-Ministerial-Erlasses vom 20. August 1851 Z. 24354/1097 in der Anlage eine Abschrift jener Verordnung, womit das hohe Finanz-Ministerium der obenerwähnten Finanz-Landes-Direktion das Resultat der über diese Substanz verfaßten Untersuchung mitgetheilt hat, zur Wissenschaft und Darnachachtung bekannt gegeben.

Krajewski m. p.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. Sierpnia 1851 za l. 24854/1097,

wydane do morawsko-szląskiej krajowej Dyrekcji skarbowej.

Przełożoną przy sprawozdaniu z dnia 21. Lipca 1851 za l. 19597/1081, próbkę substancji, która podług oświadczenia głównego ołomunieckiego urzędu cłowego pod nazwą „czarnej krajanej kredy do rysunku (Crayon noir)“ do oclenia deklarowaną była, uznano w skutek nakazanego ztąd jej rozbioru za tak zwaną kredę do litografowania, na którą stosownie do dekretu kamery nadwornej z dnia 12. Marca 1844 za l. 9587/332, do byłej w Wiedniu administracji dochodów skarbowych wydanego, podług pozycyi 156 taryfy ceł z roku 1838, podobnie jak na farby pastelowe, cło w ilości 15 złr. od cetnara wagi sporo wymierzane być powinno.

Pomieniona substancja robi się z roztopu w równych częściach mydła i wosku z przymieszaniami kopciami, mastyksu i t. d., którato mieszanina przez gotowanie i parowanie do takiej stężałości doprowadza się, że ta masa w laseczki kształtować się daje.

Wyrób ten różni się w istocie swojej od naturalnej czarnej kredy, która w handlu znana jest także pod nazwą „czarnej kredy weneckiej do rysunku“, jako łupek gliniasty do rodzaju wapien należy, w stanie naturalnym łupie się i przerzyna w sztuki różnej długości i grubości mniej więcej czworogranne, i jako taka stosownie do rozporządzenia kamery nadwornej z dnia 2. Grudnia 1840 za l. 47117/1557, wydanego do byłej administracji dochodów skarbowych w Wiedniu i do tezauryaryjatu siedmiogrodzkiego, w pozycyi taryfowej 349 pod cło w ilości 15 kr. od cetnara sporo przyjętą została.

283.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcji skarbowej z dnia 17. Września 1851,

wydane do podległych jej władz, urzędów i organów,

o zastosowaniu §. 82 ustawy tymczasowej z dnia 9. Lutego 1850*), przy zachodzącej opieszałości w udzieleniu opłacie podpadającego aktu, urzędowi do wymierzania należytości wyznaczonemu.

W przypadkach, gdzie ustawa tymczasowa o opłatach od spraw sądowych, dokumentów, pism i czynności urzędowych, każdej władzy, na sądy lub urzędy wkłada obowiązek udzielenia aktu opłacie podpadającego urzędowi do wymierzenia należytości wyznaczonemu, ma, jeżeli to udzielenie w terminie prawnie

*) W Dzienniku praw państwa, z roku 1850, część XXII., l. 50, stronica 455.

Finanz-Ministerial-Erlass vom 20. August 1851 Z. 24854/1097.

an die Finanz-Landes-Direktion für Mähren und Schlesien.

Das mit dem Berichte vom 21. Juli 1851 Z. 19597/1081 vorgelegte Muster einer Substanz, welche nach der Aeußerung des Ollmüzer Hauptzollamtes unter der Benennung „schwarz geschnittene Zeichenkreide (Crayon noir)“ zur Verzollung deklarirt wurde, ist bei der hierorts veranlaßten Untersuchung als sogenannte Lithographir-Kreide erkannt worden, welche gleich den Pastellfarben, zu Folge eines an die bestandene Wiener Kameral-Gefällen-Verwaltung erlassenen Hofkammer-Dekretes vom 12. März 1844 Z. 9587/332, nach der Post 156 des Zoll-Tarifes vom Jahre 1838 mit 15 Gulden vom Zentner Sporko in die Verzollung zu nehmen ist.

Die fragliche Substanz wird aus einer Auflösung gleicher Theile Seife und Wachs, dann Beimengung von Flammruß, Mastix u. s. w. erzeugt, indem diese Gemenge durch Kochen und Verdampfen zu einer solchen Konsistenz gebracht wird, daß sich die Massa zu Stängelchen formen läßt.

Dieses Fabrikat ist wesentlich verschieden von der natürlichen schwarzen Kreide, welche im Handel auch unter der Benennung „venezianische schwarze Zeichenkreide“ vorkommt, als Thonschiefer zum Kalkgeschlechte gehört, im Naturzustande durch Spalten und Schneiden zu verschieden langen und dicken, mehr oder weniger viereckigen Stücken zugerichtet wird, und als solche gemäß einem an die bestandene Wiener Kameral-Gefällen-Verwaltung und an das siebenbürgische Thesaurariat erlassenen Hofkammer-Verordnung vom 2. Dezember 1840 Z. 47117/1557 dem Zollsage nach der Tarifspost 349 mit 15 Kreuzer vom Zentner Sporko zugewiesen worden ist.

283.

Erlass der Finanz-Landes-Direktion vom 17. September 1851,

an die unterstehenden Behörden, Aemter und Organe,

wegen Anwendung des §. 82 des provisorischen Gesetzes vom 9. Februar 1850*) im Falle eines Saumsals bei Mittheilung der gebührenpflichtigen Akte an das zur Gebührenbemessung bestimmte Amt.

In den Fällen, in welchen das provisorische Gesetz über die Gebühren von Rechtsgeschäften, Urkunden, Schriften und Amtshandlungen einer Behörde, einem Gerichte oder Amte die Mittheilung des gebührenpflichtigen Aktes an das zur Gebührenbemessung bestimmte Amt zur Pflicht macht, haben, wenn diese Mittheilung nicht innerhalb der

*) Im Reichs-Gesetzblatte vom Jahre 1850, XXII. Stück, Nr. 50, Seite 455.

przepisanym nie nastąpi, nie §§. 79 i 80, ale §. 82 teje ustawy być zastosowanym.

Kto więc w tej mierze opieszałości stanie się winnym, ten podług tego podpada karom w §. 418 ustawy karnej na przestępstwa dochodowe ustanowionym, chybaby zachodził przypadek wspólnej winy, w §. 410 l. 4 teje ustawy przewidziany.

Co w skutek rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 19. Sierpnia 1850 za l. 16194/157, dla wiadomości i zachowania się ogłasza.

Krajewski m. p.

284.

**Rozporządzenie krajowej Dyrekeyi skarbowej z dnia
17. Września 1851,**

wydane do podległych jej władz, urzędów i organów,

jako drukowane spisy świąt ruchomych i świętych w książkach do nabożeństwa dołączane, stemplowi podlegają.

Z powodu wniesionego zapytania, czyli książki do nabożeństw, w których z początku drukowane na więcej lat spisy świętych, na każdy dzień roku przypadających, i świąt ruchomych dołączane bywają, stemplowi kalendarzowemu podpadają, oznajmiło wysokie Ministerstwo skarbu rozporządzeniem z dnia 24. Sierpnia 1851 za l. 26980/908, że gdy w podobnych książkach nie wszystkie wprawdzie rzeczy w kalendarzach umieszczane, jednakże takie znajdują się, przez które kupowanie kalendarza przez tyle lat, ile książka do nabożeństwa obejmuje, staje się zbyt cennym, ileże zaspakają potrzebę zwyczajną, dla której kalendarze kupują, gdy dalej o to nie chodzi, czyli przydatki kalendarzowe są modlitwy, czyli też utwory umysłowe, przeto kalendarze, w rzeczonych książkach do nabożeństwa zawarte, stemplowi podlegają.

Do którego rozporządzenia w zachodzących zdarzeniach stosować się należy.

Krajewski m. p.

285.

**Rozporządzenie krajowej Dyrekeyi skarbowej z dnia
18. Września 1851,**

wydane do podległych jej władz, urzędów i organów,

o należytości od umów, których przedmiotem jest podzielona własność rzeczy nieruchomości.

W skutek dekretu wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 20. Sierpnia 1851 za l. 47/10, udziela się w załączeniu dla wiadomości i zachowania się rozpo-

gesetzlichen Frist erfolgt, nicht die §§. 79 und 80, sondern der §. 82 dieses Gesetzes in Anwendung zu kommen.

Hiernach werden gegen denjenigen, dem der Saumsal zur Last fällt, die im §. 418 des Strafgesetzes über Gefällsübertretungen festgesetzten Strafen, wofern der im §. 410 Z. 4 dieses Gesetzes vorgesehene Fall der Mitschuld nicht eintritt, zu verhängen seyn.

Dies wird zu Folge hohen Finanz=Ministerial=Erlasses vom 19. August 1851 Z. 16194/157 zur Wissenschaft und Darnachachtung bekannt gegeben.

Krajewski m. p.

284.

Erlass der Finanz=Landes=Direktion vom 17. September 1851,

an die unterstehenden Behörden, Aemter und Organe,

über die Stempelpflichtigkeit der den Gebetbüchern beigedruckten Verzeichnisse der beweglichen Feiertage und der Heiligen.

Aus Anlaß der vorgekommenen Anfrage, ob Gebetbücher, denen Verzeichnisse der Heiligen für jeden Tag des Jahres und der beweglichen Feiertage für den Zeitraum mehrerer Jahre vorgedruckt sind, dem Kalenderstempel unterliegen, hat das hohe Finanz=Ministerium mit dem Erlaße vom 24. August 1851 Z. 26980/908 bedeutet, daß, nachdem in derlei Gebetbüchern zwar nicht alle in einem Kalender vorkommenden Angaben, aber doch solche enthalten sind, welche die Anschaffung eines Kalenders für die Jahre, welche das Gebetbuch umfaßt, entbehrlich machen, indem sie das gewöhnliche Bedürfnis, aus welchen ein Kalender beigebracht wird, befriedigen, und nachdem es nicht darauf ankömmt, ob die Zugabe des Kalenders in Gebeten, oder in andern Geistes=produkten bestehe, die in den gedachten Gebetbüchern enthaltenden Kalender dem Stempel unterworfen sind.

Hiernach ist in vorkommenden Fällen sich zu benehmen.

Krajewski m. p.

285.

Erlass der Finanz=Landes=Direktion vom 18. September 1851,

an die unterstehenden Behörden, Aemter und Organe,

über die Gebührenbehandlung der Verträge, welche das getheilte Eigenthum unbeweglicher Sachen zum Gegenstande haben.

In Folge Erlasses des hohen Finanz=Ministeriums vom 20. August 1851 Z. 4710 wird im Anschlusse die Abschrift eines gleichzeitig an die lombardische Finanz=

ządzenie wydane równocześnie do lombardzkiej prefektury skarbowej o należytości od umów, mocą których właścicielowi użytków także i zwierzchnia własność zostawia się.

Krajewski m. p.

Aneks do l. 285.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. Sierpnia 1851 za l. 47/10,

wydane do lombardzkiej prefektury skarbowej.

Pozycyja taryfy 106 *A. a.* ustawy tymczasowej o należytościach od czynności prawnych i t. d. stanowi za prawidło, że należytość za przeniesienie własności prawa pobierania dochodów i prawa użytkowania z nieruchomości rzeczy na podstawie czynu prawniczego, za wynagrodzeniem dokonanego, wynosi $3\frac{1}{2}\%$. Postanowienia taryfy w pozycyi 29, 50 i 67, mają być uważane za wyjątki od tego prawidła, a zatem scisle wykładane, tylko zatem takie umowy liczyć można do tych wyjątków, w których wskazany tamże stosunek prawa jest ugruntowany. Umowy, mocą których własność użytkową zlewa się na innego nabywcę, lub napowrót pozbywa się na zwierzchniego właściciela, albo też przez tego oprócz pozbytego prawa własności użytkowej, także prawo zwierzchniej własności przy właścicielu użytków za zapłatą zostawia się, nie mogą podług osnowy pozycyji taryfowych 29, 50 i 67 być podciągnięte pod należytość skalą oznaczoną.

Umowy, mocą których na właściciela użytków zdawa się także zwierzchnia własność, okazują się jako zlewki własności tej natury, że w tychże nie cena kupna lub szacunek zwierzchniej, ale zupełnej własności do wymierzenia należności za podstawę wziętą być powinna, ponieważ przeniesienie własności w myśl ustawy nie nastąpiło jeszcze przez umowę emfiteutyczną. Ani też można w takim razie należytości za kontrakt emfiteutyczny podług skali przypadającej i opłaconej, potrącić z należytości za przeniesienie własności przypadłej; ponieważ ustępstwo własności niepodzielonej jako nowy akt (czyn) prawniczy uważany być powinien.

286.

Rozporządzenie Prezydium krajowego z dnia 19. Września 1851,

wydane do Naczelników wszystkich obwodów i przełożonego magistratu we Lwowie, (za równoczesnem udzieleniem odpisu Naczelnikowi komisji gubernijalnej w Krakowie, i staroście obwodu bukowińskiego w Czerniowcach, tudzież c. k. dowódcy pułku żandarmeryi,

względem wymiaru słomy do napychania sienników dla żandarmeryi, i sprzedaży słomy z sienników wyrzuconej, na rzecz funduszu kwaterunkowego.

Podług oznajmienia c. k. komendy pułku żandarmeryi z dnia 2. Sierpnia r. b. za l. 1960/5668, powinny sienniki pojedyncze dla żandarmeryi napychane

Präfektur über die Gebührenbehandlung der Verträge, in welchen dem Nutzungseigentümer auch das Obereigenthum überlassen wird, ergangenen Erlases zur Wissenschaft und Darnachachtung mitgetheilt.

Krajewski m. p.

Beilage zu Nr. 285.

Finanz=Ministerial=Erlaß vom 20. August 1851 Z. 47/10,

an die lombardische Finanz=Präfektur.

Durch die Tarifspost 106 A. a. des provisorischen Gesetzes über die Gebühren von Rechtsgeschäften u. s. w. wird als Regel festgesetzt, daß die Gebühr für Uebertragung des Eigenthums, Fruchtgenusses oder Gebrauchsrechtes unbeweglicher Sachen durch ein entgeltliches Rechtsgeschäft $3\frac{1}{2}$ % betrage. Von dieser Regel sind die Tarifs=Bestimmungen 29, 50 und 67 als Ausnahme zu betrachten und daher strenge auszulegen, wornach unter diese Ausnahme nur jene Verträge gerechnet werden dürfen, wodurch das darin angedeutete Rechtsverhältniß begründet wird. Verträge, wodurch das Nuzeigenthum an einen anderen Erwerber oder zurück an den Obereigenthümer veräußert, oder von diesem zu dem veräußerten Nuzeigenthume auch das Obereigenthum an den Nutzungseigentümer entgeltlich überlassen wird, können nach dem Wortlaute der Tarifsposten 29, 50 und 67 nicht der skalamäßigen Gebühr unterzogen werden.

Verträge, wodurch dem Nutzungseigentümer auch das Obereigenthum überlassen wird, stellen sich als solche Eigenthums=Uebertragungen dar, bei welchen nicht der Kaufpreis oder Werth des Obereigenthums, sondern jener des vollständigen Eigenthums der Gebührenbemessung zu Grunde gelegt werden muß, weil eine Uebertragung des Eigenthums im Sinne des Gesetzes durch den emphyteutischen Vertrag noch nicht stattgefunden hat. Auch kann in solchen Fällen die für den emphyteutischen Vertrag entrichtete skalamäßige Gebühr von der Gebühr für die Eigenthums=Uebertragung nicht in Abschlag gebracht werden, weil die Ueberlassung des ungetheilten Eigenthums als ein neues Rechtsgeschäft zu betrachten ist.

286.

Erlaß des Landes=Präsidiums vom 19. September 1851,

an sämtliche Kreisvorfesher und den Magistratsvorfesher in Lemberg, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorfesher der Gubernial=Kommission in Krakau, den Bukowinaer Kreishauptmann in Czernowiz und den Regiments=Kommandanten der k. k. Gensd'armirie)

in Betreff des Strohausmaßes zur Füllung der Strohsäcke für die Gensd'armirie, und der Veräußerung des entleerten Betterstrohes zu Gunsten ihres Bequartierungsfondes.

Nach einer Mittheilung des k. k. Gensd'armirie=Regiments=Kommando vom 2. August d. J. Z. 1960/5668 hat die erste Anfüllung der einfachen Strohsäcke für die

być pierwszym razem prostą słomą wagi 30 funtów, dopychanie zaś co ćwierć roku podług przepisu istniejącego dla c. k. wojska, $\frac{2}{3}$ albo $\frac{3}{4}$ części powyższej ilości, a to w miarę mniejszej lub większej potrzeby, według którego wymiaru na łożko pojedyncze pospolicie 20 funtów prostej słomy ćwierćrocznie wyznaczyć, słomę zaś z sienników wyrzuconą na rzecz funduszu kwaterunku żandarmerji sprzedać należy.

Przepis ten udziela się WMCPanu dla stosowania się i odpowiedniego pełnienia urzędu z poleceniem, aby pieniądz za sprzedaną słomę z sienników składano w c. k. kasie zbiorczej, która odebraną kwotę podług przepisu z dnia 30. Listopada 1850 za l. 14077, przyjąć ma w rachunki.

Gołuchowski m. p.

287.

Rozporządzenie Ministerstwa finansów z dnia 1. Października 1851 *),

(w Dzienniku praw państwa, część LX., nr. 217, wydana dnia 4. Października 1851),

mocą którego ustanawia się postępowanie przy użyciu takich obligacyj domestykalnych długu inwazyjnego, biorących udział w pożyczce z roku 1851, których summa nominalna nie jest przez 100 bez reszty podzielna.

W dodatku do rozporządzenia Ministerstwa finansów z dnia 24. Września r. b. **), w przedmiocie użycia obligacyj domestykalnych, pochodzących z długów inwazyjnych Austrii poniżej i powyżej Ensy i Styryi, do udziału w pożyczce rządowej z roku 1851, ma służyć za prawidło w tych przypadkach, w których summa nominalna obligacyj złożonych, gatunku rzeczzonego, nie jest przez 100 bez reszty podzielna, przepis następujący:

Pozostająca po przedzieleniu przez 100 kwota resztująca obligacyi domestykalnej, złożony w gotówce dopłatę, oznaczyć się mającą według stosunku, ustanowionego rozporządzeniem ministeryjalnem z dnia 24. Września w ustępie 5. pod tym warunkiem przyjętą będzie jako wpłata na nową pożyczkę, jeżeli w gotówce nastąpi dopłata kwoty brakującej na cenę o 93 za 100; gdy przeciwnie, jeżeli tego wymaga wyrównanie kwoty resztującej, wydana być

*) Rozporządzeniem prezydyjalnem krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 8. Października 1851 za l. 1164, wydano w tej mierze stosowną skazówkę do wszystkich przełożonych obwodowych i kameralnych okręgowych, do przełożonego lwowskiego magistratu, starosty bukowińskiego, w Czerniowiecach, przełożonego komisji gubernijalnej w Krakowie, do głównych kas krajowych we Lwowie i w Czerniowiecach, do kasy filijalnej w Krakowie i wszystkich kas zbiorczych, z zawiadomieniem o tem krajowej Dyrekcyi skarbowej.

***) W Dzienniku praw krajowych, część XXXII., l. 272.

Gensd'armerte mit 30 Pfund langen Stroh, die vierteljährige Nachfüllung aber nach der bei der k. k. Armee bestehenden Vorschrift mit $\frac{2}{3}$ oder $\frac{3}{4}$ der obigen Gebühr je nach Erforderniß des minderen oder größeren Bedarfes zu geschehen, wornach also für ein einfaches Bett vierteljährig in der Regel 20 Pfund langen Strohes bemessen sind, dagegen soll aber das entleerte Betterstroh zu Gunsten des Gensd'armerte-Bequartirungs-Fondes veräußert werden.

Diese Vorschrift wird Cuerer ..... zur Darnachachtung und entsprechenden Amtshandlung mit der Weisung mitgetheilt, den Erlös für das veräußerte Betterstroh an die k. k. Sammlungskasse abzuführen, welche diesen Betrag nach der Vorschrift vom 30. November 1850 Z. 14077 zu verrechnen hat.

Goluchowski m. p.

287.

Erlaß des Finanzministeriums vom 1. Oktober 1851 *),
(im Reichs-Gesetzblatte, LX. Stück, Nr. 217, ausgegeben am 4. Oktober 1851),

womit das Verfahren bei Verwendung solcher Domestikal-Obligazionen der Invasionschuld zur Theilnahme am Anleihen vom Jahre 1851, deren Nennbetrag nicht durch 100 ohne Rest theilbar ist, festgestellt wird.

Im Nachhange zu dem Finanzministerial-Erlaße vom 24. September l. J. **) über die Verwendung der von den Invasionsschulden herrührenden Domestikal-Obligazionen von Oesterreich unter und ob der Enns und Steiermark zur Theilnahme an dem Staats-Anleihen vom Jahre 1851 wird für jene Fälle, in welchen der Nennbetrag der eingelegten Obligazionen der erwähnten Gattung nicht durch 100 ohne Rest theilbar ist, Folgendes als Richtschnur vorgezeichnet:

Der nach der Theilung durch 100 verbleibende Restbetrag der Domestikal-Obligazion, wird nach Leistung der baren Aufzahlung, die nach dem im Finanzministerial-Erlaße vom 24. September, Absatz 5, bestimmten Verhältnisse zu ermitteln ist, als Einzahlung auf das neue Anleihen gegen dem angenommen, daß der auf den Preis von 93 für 100 fehlende Betrag bar aufzuzahlen ist, wegegen, wenn die Ausgleichung des Restbetrages es erheischt, dem Subskribenten ein die Summe der Subskription im Gan-

*) Mit der Präsidial-Berordnung der Finanz-Landes-Direktion vom 8. Oktober 1851 Z. 1164 ist hierüber die entsprechende Weisung an alle Kreis- und Kameral-Bezirks-Vorsteher, den Magistrats-Vorsteher in Lemberg, den Bukowinaer Kreishauptmann in Czernowiß, den Vorsteher der Gubernial-Kommission in Krakau, die Landeshauptkassen in Lemberg und Czernowiß, die Landesfiskalkasse in Krakau und sämtliche Sammlungskassen erlassen, und davon die Landes-Finanz-Direktion in Kenntniß gesetzt worden.

**) Im Landes-Gesetzblatte, XXXII. Stück, Nr. 272.

może subskrybentowi w zapisach długu stanu kwota, sumę subskrypcyi w całości o 100 złr. przenosząca.

F. Krauss m. p.

288.

Cesarski patent z dnia 7. Października 1851,

(w Dzienniku praw państwa, część LXI., nr. 218, wydana dnia 9. Października 1851),

mocą którego rozpisują się we wszystkich krajach koronnych monarchii na rok administracyjny 1852 podatki bezpośrednie wraz z dodatkami do takowych.

My Franciszek Józef pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austryjcki;
 Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Weneeyi, Dalmaeyi, Kroacyi, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiąże Austryi; Wielki Książę Toskany i Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii, Książę Górniego i Dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyjski; Książę Trydentu i Bryksenu; Margrabia Górnej i Dolnej Luzaeyi i na Istrii; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryjestu, Kattary i na Marchii windyjskiej; Wielki Wojewoda województwa Serbii i t. d. i t. d.

Zo względu na potrzeby państwa, które w roku administracyjnym 1852 pokryte być mają, po wysłuchaniu Naszej Rady Ministrów i Naszej Rady państwa, rozporządzamy co następuje:

1. W roku administracyjnym 1852 opłacane będą podatki: gruntowy, domowy, zarobkowy i dochodowy, wraz z dodatkami do takowych, w tym samym

zen um 100 fl. überschreitender Betrag in Staats-Schuldverschreibungen erfolgt werden kann.

Ph. Krauß m. p.

288.

Kaiserliches Patent vom 7. Oktober 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, LXI. Stück, Nr. 218, ausgegeben am 9. Oktober 1851),

womit für sämtliche Kronländer der Monarchie die direkten Steuern sammt den Zuschlägen zu denselben für das Verwaltungsjahr 1852 ausgeschrieben werden.

 ir Franz Joseph der Erste,
von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;
König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardei und
Venedigs, von Dalmazien, Kroazien, Slavonien, Gallizien, Lo-
domerien und Ilirien, König von Jerusalem &c.; Erzherzog von
Oesterreich; Großherzog von Toskana und Krakau; Herzog von
Lothringen, von Salzburg, Steier, Kärnthén, Krain und der
Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren;
Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma,
Piazenza und Guastalla, von Rufschiß und Zator, von Tes-
schen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habs-
burg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von
Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und
in Istrien; Graf von Hohenembß, Feldkirch, Bregenz, Sonnen-
berg &c.; Herr von Triest, von Kattaro und auf der windischen
Mark; Großwoiwod der Woiwodschaft Serbien &c. &c.

Mit Rücksicht auf die Bedürfnisse des Staates, welche im Verwaltungsjahre 1852 eintreten werden, finden Wir nach Vernehmung Unseres Ministerrathes und Unseres Reichsrathes folgende Bestimmungen zu erlassen:

1. Im Verwaltungsjahre 1852 sind die Grundsteuer, die Gebäudesteuer, die Erwerbsteuer und die Einkommensteuer sammt den Zuschlägen zu diesen Steuern in dem

wymiarze i podług tych samych postanowień, które na rok administracyjny 1851 przepisane były, jak dalece niniejszy Nasz patent innego nie zawiera postanowienia.

2. W poczet krajów koronnych, na których podatek gruntowy podług rezultatów stałego katastru rozłożony bywa, umieszcza się na rok administracyjny 1852 kraj koronny Szląska i Dalmacyi, tudzież miasto Kraków wraz z jego okręgiem, a to z tym dodatkiem, iż tamże podatek gruntowy zwyczajny szesnastoma odsetkami czystego dochodu katastralnego, ma być wymierzony.

3. Z zaprowadzeniem stałego katastru w Krakowie wraz z jego okręgiem, wejdą w życie zamiast dotychczasowych, pod dawniejszym rządem zaprowadzonych podatków bezpośrednich, także i inne podatki bezpośrednio pod 1. wyszczególnione, podług postanowień w Galicyi moc mających.

4. A że we Węgrzech, w Siedmiogrodzie, Kroacyi, Sławonii, województwie Serbskiem i banacie Temeskim, w bieżącym roku administracyjnym nie będą mogły być ukończonemi operacje prowizorycznego podatku gruntowego, przeto pobierane być winny w rzeczonych właśnie krajach także i w roku administracyjnym 1852 podatki bezpośrednio, jakie na bieżący rok administracyjny rozporządzonemi zostały, w skutek Naszego postanowienia z dnia 2. Listopada 1850 *).

5. W królestwie lombardzko-weneckiem pobierać się mają podatki bezpośrednio podług postanowień Naszego patentu z dnia 11. Kwietnia 1851 **)

Nasz Minister finansów otrzymał polecenie wykonania niniejszych rozporządzeń.

Dano w Naszem głównem i stołecznem mieście Wiedniu dnia 7. Października w roku tysiąc ośmset pięćdziesiątym pierwszym, Naszego panowania w roku trzecim.

Franciszek Józef m. p.

Schwarzenberg m. p.

F. Krauss m. p.

Z Najwyższego rozkazu:

Ransonnet m. p.

Dyrektor kancelaryi Rady Ministrów

*) W Dzienniku krajowym węgierskim l. 407.

**) W Dzienniku praw państwa, część XXVI, l. 85.

Ausmaße und nach den Bestimmungen, die für das Verwaltungsjahr 1851 vorgeschrieben wurden, zu entrichten, in sofern Unser gegenwärtiges Patent nicht eine andere Bestimmung enthält.

2. Den Kronländern, in welchen die Grundsteuer nach den Ergebnissen des stabilen Katasters umgelegt wird, ist für das Verwaltungsjahr 1852 das Kronland Schlesien und Dalmazien, dann die Stadt Krakau sammt dem Krakauer Gebiete, mit dem Beisatze eingereicht, daß daselbst die ordentliche Grundsteuer mit sechzehn Prozent des Katastral-Reinertrages zu bemessen ist.

3. Mit der Einführung des stabilen Katasters in Krakau und dem Krakauer Gebiete werden statt der bisher bestandenen, unter der früheren Regierung eingeführten direkten Auflagen, auch die übrigen unter 1 aufgezählten direkten Steuern nach den für Galizien geltenden Bestimmungen in Wirksamkeit gesetzt.

4. Da in Ungarn, Siebenbürgen, Kroatien, Slavonien, der serbischen Wojwodschafft und dem Temeser Banate die Operationen des Grundsteuer-Provisoriums im laufenden Verwaltungsjahre noch nicht zum Abschlusse gebracht werden können, so sind in diesen Ländern die zufolge Unserer Entschließung vom 2. November 1850 *) für das laufende Verwaltungsjahr angeordneten direkten Steuern, auch im Verwaltungsjahre 1852 einzuheben.

5. Im lombardisch-venezianischen Königreiche sind die direkten Steuern nach den Bestimmungen Unseres Patentes vom 11. April 1851 **) mit dem für das ganze Verwaltungsjahr 1852 entfallenden Ausmaße einzuheben.

Unser Finanzminister ist mit der Ausführung dieser Anordnungen beauftragt.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien am 7. Oktober im Eintausend Achthundert Ein und Fünffzigsten, Unserer Reiche im Dritten Jahre.

Franz Joseph m. p.

F. Schwarzenberg m. p. Ph. Krauß m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Hansfonnet m. p.

Kanzlei-Direktor des Ministerrathes.

*) Im Landes-Gesetzblatte für das Kronland Ungarn, Nr. 407.

**) Im Reichs-Gesetzblatte, XXVI. Stück, Nr. 85.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data.

In the second section, the author outlines the various methods used to collect and analyze the data. This includes both primary and secondary data collection techniques. The analysis focuses on identifying trends and patterns over time, which is crucial for making informed decisions.

The third part of the report details the results of the study. It shows that there has been a significant increase in sales volume over the past year, particularly in the online market. This is attributed to the implementation of a new digital marketing strategy and improved customer service.

Finally, the document concludes with a series of recommendations for future actions. It suggests continuing to invest in digital marketing and exploring new product lines to further expand the business. Regular monitoring of market conditions and customer feedback is also advised to stay competitive.